

Έλληνες μουσικοί θα παίξουν για 10 ώρες μουσική μέσα σε ηφαιστειο ελληνικού νησιού! (18 Αυγούστου)

[/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

15 χαρισματικοί νέοι Έλληνες δημιουργοί συναντιούνται μουσικά για πρώτη φορά και αυτοσχεδιάζουν επί 10 ώρες και 34 λεπτά. Ίσως το πιο γοητευτικό και φιλόδοξο site specific project που έχει πραγματοποιηθεί ποτέ στην Ελλάδα, θα λάβει χώρα στο υπέροχα απόκοσμο και φαντασικό περιβάλλον ενός ενεργού ηφαιστειακού κρατήρα, κατά τη διάρκεια μιας ολόκληρης νύχτας λουσμένης στο φως της Αυγουσιτιάτικης Πανσελήνου.

Τοποθετημένοι στην κοιλιά ενός μοναδικού φυσικού τοπίου, στη βάση ενός τεράστιου Ηφαιστειακού Κρατήρα διαμέτρου 300 μέτρων σε ένα από τα πιο απομακρυσμένα μέρη της Ελλάδας, τη Νίσυρο, 15 μουσικοί θα πάρουν μέρος σε ένα πρωτοφανές πείραμα, δημιουργώντας ένα πολύωρο αυτοσχεδιαστικό μουσικό έργο επιτόπιας σύνθεσης. Το δρώμενο θα ξεκινήσει με τη Δύση του ηλίου την **Πέμπτη 18 Αυγούστου στις 19.58 και θα ολοκληρωθεί 634 λεπτά αργότερα, με την Ανατολή του ηλίου στις 06.32 το πρωϊνό της Παρασκευής 19 Αυγούστου**

. Δεν πρόκειται απλά για ένα πρωτότυπο μουσικό εγχείρημα, αλλά για μια πραγματική δοκιμή αντοχών και μια μοναδική, κυριολεκτικά, εμπειρία ζωής, αφού δεν θα καταγραφεί (παρά μόνο φωτογραφικά) και δεν θα επαναληφθεί.

Οι συμμετέχοντες μουσικοί προέρχονται από ένα ευρύ και εκ πρώτης όψεως ετερόκλητο background: αυτοσχεδιαστές, πειραματιστές, συνθέτες, κάποιιοι της κλασικής σχολής, κάποιιοι της jazz, άλλοι της ηλεκτρονικής και της παραδοσιακής. Με τις φωνές τους, ηλεκτρικές κιθάρες, κοντραμπάσο, tapes, φλάουτο, κρουστά, πιάνο, samples, κανονάκι, βιολοντσέλο, laptops, πλήκτρα, τσαμπούνα, κλαρίνο και κρουστά, ανάμεσα σε άλλα, θα δημιουργήσουν ετερόκλητους ήχους σε απόκριση του ετερόκλητου τοπίου γύρω τους. Με μοναδική πηγή φωτός τη σελήνη και χωρίς καμιά προηγούμενη μεταξύ τους πρόβα, οι 15 θα δημιουργήσουν ένα τέλειο σχήμα: έναν κύκλο, στον οποίο θα εισέλθουν μεν όλοι μαζί ξεκινώντας να παίζουν ταυτόχρονα, από τον οποίο θα εξέρχονται όμως και στον οποίο θα επιστρέφουν καθένας ανάλογα με τις αντοχές και την ανταπόκρισή του στο παγανιστικό work in progress που θα συντελείται γύρω του, με θεατές όσους τυχερούς τολμήσουν να γίνουν μάρτυρες αυτής της αλλιώςτικής βραδιάς και ενορχηστρωτή το ίδιο το ηφαίστειο.

📍 Δημόσια - Διοργανωτές: six d.o.g.s

★ Ενδιαφέροντα

+ Ναι

📧 Προσκαλέστε ▾

⋮

🕒 18 Αυγούστου – 19 Αυγούστου
18 Αυγούστου στις 7:58 μ.μ. μέχρι 19 Αυγούστου στις 6:32 π.μ.

📍 Stefanos Volcanic Crater, Nisyros
Mandraki, Dhodhekanisos, Greece

Εμφάνιση χάρτη

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ

931

532

3,5 χιλ.

ενδιαφέροντα θα πάνε

έχουν

προσκληθεί

Συμμετέχουν αλφαβητικά οι καλλιτέχνες: Γιάννης Αναστασάκης (Ηλεκτρική Κιθάρα, Live Sampling) | Ταξιάρχης Γεωργούλης (Ούτι) | Τάνια Γιαννούλη (Πιάνο) | Dead Gum (Ηλεκτρική Κιθάρα, Ηλεκτρονικά, Φωνητικά) | Μιχάλης Καλκάνης (Κοντραμπάσο) | ΚΟΣΤΑΔΙΣ (Modular Electronics, DIY Contact Mic, Ribbon Devices, Φωνητικά) | Σοφία Λαμπροπούλου (Κανονάκι) | Sébastien Marteau (Πνευστά) | Ορέστης Μπενέκας (Synthesizers, Loops), | Στράτος Μπιχάκης (Data Sonification, Modular Synthesizer) | Βασίλης Ντοκάκης (Ηλεκτρική Κιθάρα, Synthesizers, Ηλεκτρονικά) | Σταύρος Παργινός (Τσέλο) | Στέλιος Ρωμαλιάδης (Φλάουτο) | Σοφία Σαρρή (Φωνητικά) | Χρίστος Χονδρόπουλος (Τύμπανα, Κρουστά)

FAST FACTS

-Σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία κατά τη διάρκεια της Γιγαντομαχίας, όταν θεοί και Τιτάνες πολεμούσαν μεταξύ τους, ο Ποσειδώνας έκοψε με την τρίαινά του ένα κομμάτι από την Κω και το εκσφενδόνισε στον γίγαντα Πολυβώτη. Ο βράχος πέτυχε τον στόχο του, καταπλάκωσε τον γίγαντα κι εκείνος έκτοτε προσπαθεί να τον ξεφορτωθεί φυσώντας και ξεφυσώντας. Ο βράχος αυτός είναι η Νίσυρος και οι καπνοί που αναδύονται από τους ηφαιστειακούς κρατήρες δεν είναι τίποτα άλλο από τα χνώτα του Πολυβώτη.

-Στην πραγματικότητα ολόκληρη η Νίσυρος είναι ένα ηφαίστειο, μέρος του ενεργού ηφαιστειακού τόξου της νότιας Ελλάδας (μαζί με τα μέθανα, τη Μήλο και τη Σαντορίνη).

-Ο Στέφανος, ένας από τους 5 κρατήρες της Νισύρου, είναι ο μεγαλύτερος υδροθερμικός κρατήρας στον κόσμο.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΟΥΣΙΚΟΥΣ

Γιάννης Αναστασάκης (Ηλεκτρική Κιθάρα, Live Sampling): χαρακτηρίζεται για την ιδιαίτερή του προσέγγιση στην κιθάρα, ως γεννήτρια πρωτότυπων και ατμοσφαιρικών ήχων καθώς και για την ενασχόλησή του σε βάθος με τα εφέ (είναι επίσης ο σχεδιαστής και κατασκευαστής των JAM pedals). Η μουσική του είναι ένα κράμα ambient και ψυχεδέλειας, που ισορροπεί μεταξύ μελωδίας και θορύβου, ξεπερνώντας πολλές φορές τα «επιτρεπτά» όρια. Είναι μέλος του οπτικο-ακουστικού project, “Elektronik Meditation” και έχει συνεργαστεί μεταξύ άλλων με τους Arve Henriksen, Eivind Aarset, Θοδωρή Ρέλλο, Χάρη Λαμπράκη, Νίκο Σιδηροκαστρίτη, Haig Yazdjian, Φλώρο Φλωρίδη, Σαβίνα Γιαννάτου κ.α.

Ταξιάρχης Γεωργούλης (Ούτι): γεννήθηκε στην Καλαμάτα το Μάιο του 1993. Στην ηλικία των 8 ξεκίνησε να παίζει μπουζούκι και να μαθαίνει θεωρία της μουσικής στο Μεσσηνιακό Ωδείο. Μέσα σε λίγα χρόνια άρχισε να δουλεύει επαγγελματικά σαν μπουζουξής σε μαγαζιά της Καλαμάτας. Στα 16 του άρχισε να μελετάει στεριανό λαούτο υπό την καθοδήγηση του Ηλία Καππάκου και μετέπειτα του Χρήστου Ζώτου. Ένα χρόνο αργότερα ξεκίνησε το όργανο το οποίο παίζει σταθερά μέχρι τώρα, το Ούτι, υπό την καθοδήγηση του Νίκου Παλαιολόγου ενώ συνέχισε τις σπουδές του σε αυτό με τον Yurdal Tokcan. Σε ηλικία 19 χρόνων μετακόμισε στο Χουδέτσι Κρήτης για να μαθητεύσει δίπλα στους καθηγητές του μουσικού εργαστηρίου Λαβύρινθος. Μέσα σε λίγο καιρό είχε την ευκαιρία να συνεργαστεί με τον Ross Daly και πολλούς άλλους εκλεκτούς μουσικούς. Εκείνη μαλιστα την περίοδο δημιουργήθηκε το Ross Daly Quartet με την Κέλυ Θωμά και την Σοφία Ευκλείδου. Έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμες συναυλίες σε Ελλάδα και εξωτερικό με σχήματα όπως τα Beraber, Zohar fresco quartet, κ.α. Πλέον ζει στην Αθήνα παίζοντας και διοργανώνοντας συναυλίες με μουσικούς που θαυμάζει και εκτιμά.

Τάνια Γιαννούλη (Πιάνο): σπούδασε πιάνο και σύνθεση. Έχει γράψει μουσική για έργα video art, ντοκυμαντέρ και ταινίες μικρού μήκους. Οι δυο προσωπικοί της δίσκοι, ‘Forest Stories’ (2012, με τον Πορτογάλο πνευστό Paulo Chagas) και ‘Transcendence’ (2015, με το Tania Giannouli Ensemble: Τάνια Γιαννούλη, Guido De Flaviis, Σόλης Μπάρκης και Αλέξανδρος Μποτίνης) έχουν εκδοθεί στο νεοζηλανδικό art-music label RATTLE. Η μουσική της έχει ταξιδέψει σε πολλά φεστιβάλ κινηματογράφου και video, biennales, μουσεία και galleries ενώ με το TGE προγραμματίζουν συναυλίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό για το κοντινό

μέλλον,

Dead Gum (Ηλεκτρική Κιθάρα, Ηλεκτρονικά, Φωνητικά): ξεκίνησε να ασχολείται ενεργά με την μουσική στα 15 του και 20 χρόνια αργότερα ακόμα δεν θεωρεί τον εαυτό του μουσικό με την ακαδημαϊκή έννοια του όρου. Ανέκαθεν τον ιντριγκαρα η αισθητική του ήχου και οι πολιτιστικές αναφορές του, πολύ περισσότερο από την όποια σύνθεση ή ερμηνεία. Έπειτα από χρόνια ενασχόλησης με τον ελεύθερο αυτοσχεδιασμό και πειραματισμό (κυρίως πάνω στο θόρυβο και σε άλλες, αρκετά 'άπεπτες' απολήξεις του) δημιούργησε το project 'Dead Gum', με έμφαση στο instant song-making. Χρησιμοποιώντας ως βάση την κιθάρα και τη φωνή -καθώς και μετρημένα εφέ-, κάθε session, είτε αυτό είναι μία συναυλία, είτε μία πρόβα χωρίς κοινό, αποτελεί απόπειρα έκφρασης καλά κρυμμένων συναισθημάτων και απογύμνωση της ψυχής. Μια μαρτυρία και μια εξάγνιση μέσα από την απόγνωση και τον ηχητικό όλεθρο.

Μιχάλης Καλκάνης (Κοντραμπάσο): ο ηχόκοσμός του συνδυάζει το κλασικό υπόβαθρο με την τεχνολογία και αποκαλύπτει το ενδιαφέρον του για ιδιαίτερα project με κοινωνικό χαρακτήρα. Το πρώτο του άλμπουμ 'Scarborough Tales' έχει ατμόσφαιρα κινηματογραφικής μουσικής και αποτέλεσε το final project για το μεταπτυχιακό του με τίτλο MRes in Creative Music Technology - University of Hull (UK). Σε ένα από τα κομμάτια του δίσκου αυτού, αφού ηχογράφησε τη γιαγιά του να τραγουδάει a cappella ένα παραδοσιακό κομμάτι (12 Ενζονακία), στη συνέχεια το ενορχήστρωσε με ήχους κυρίως ηλεκτρονικούς. Το 2012 ηχογράφησε ζωντανά σε ένα υπόγειο parking της Κυψέλης το 'A Parking Lot Performance', ένα αυτοσχεδιαστικό θέμα για κοντραμπάσο. Το βίντεο σκηνοθετήθηκε από τους Ιρλανδούς Brendan Cauty & Conal Thomson. Ένα χρόνο αργότερα ηχογράφησε και βιντεοσκόπησε ακόμη έναν αυτοσχεδιασμό με τίτλο 'Mia Riza' αυτή τη φορά στο νοτιότερο άκρο της Ευρώπης. Ο τελευταίος του δίσκος 'World Echoes in Athens' ξεκίνησε από την ηχητική καταγραφή που έκανε για ένα χρόνο από μετανάστες που προσεύχονταν σε φανερούς και κρυφούς χώρους της Αθήνας. Ο δίσκος αυτός αποτέλεσε το soundtrack της φωτογραφικής έκθεσης του Τάσου Βρετού με τίτλο 'Τ(ρ)όποι Λατρείας' που πραγματοποιήθηκε στο Μουσείο Μπενάκη. Παράλληλα ως κοντραμπασίστας είναι μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Δήμου Αθηναίων και συμμετέχει σε εμφανίσεις με το σχήμα του Γιάννη Χαρούλη.

KOSTADIS (Modular Electronics, DIY Contact Mic, Ribbon Devices, Φωνητικά): έζησε την παιδική του ηλικία στα Άσπρα Σπίτια και τώρα ζει στην Αθήνα. Είναι αυτοδίδακτος πολυοργανίστας με βασικό όργανο την κιθάρα. Ενεργό μέλος των Lost Bodies, Wham Jah, Acid Baby Jesus, Ta Kavouria Tis Frikis, έχει συνεργαστεί με πολλούς μουσικούς και σχήματα όπως: In Trance 95, Masine Like Koma, Duke Abduction. Στις solo εμφανίσεις του ως KOSTADIS αυτοσχεδιάζει live

με modular electronics, DIY contact mic, ribbon devices και φωνητικά.

Σοφία Λαμπροπούλου (Κανονάκι): γεννήθηκε στην Αθήνα, αλλά ξεκίνησε τη μουσική στην Καλαμάτα και αποφοίτησε από το Μουσικό σχολείο Παλλήνης. Έκανε πιάνο (Ε. Ζαχαράκη και Ν. Σεμιτέκολο), κλασικά κρουστά (Κ.Θεοδωράκο και Κ. Βορίση) και Βυζαντινή μουσική (Σ. Παυλάκη). Ξεκίνησε κανονάκι το 1998. Από το 1999 ταξιδεύει, ηχογραφεί και παίζει τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Ανάμεσα σε αυτά τα ταξίδια έζησε για τρία περίπου χρόνια στην Κωνσταντινούπολη (2003-2005) όπου έκανε μαθήματα με πολύ σπουδαίους Τούρκους μουσικούς (Ahmet Meter, Omer Erdogan, Necati Celik). Επέστρεψε στην Αθήνα όπου δίδαξε στο Εθνικό Ωδείο, στο Ωδείο Αθηνών και στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας. Από τον Αύγουστο του 2015 ζει μόνιμα στην Βουδαπέστη. Το πιο μακρύ ταξίδι που έχει κάνει μέχρι στιγμής για τη μουσική είναι στη Νέα Ζηλανδία (Μάρτιος 2016). Κάποιες από τις σημαντικότερες συνεργασίες που είχε στο πέρασμα των χρόνων είναι με τους: John Psathas, Robyn Schulkowsky, Balake Sissoko, Lost Bodies, Ορέστη Καραμανλή, Σοφία Ευκλείδου, Βασίλη Κετεντζόγλου, Dominique Vellard, Marta Sebestyen, Αντώνη Απέργη, Kalman Balogh και Efren Lopez.

Sébastien Marteau (Πνευστά): μουσικός, designer, και εικαστικός καλλιτέχνης με έδρα την Αθήνα. Στη μουσική του φαρέτρα συγκαταλέγει το σαξόφωνο, τα πνευστά γενικά, παραδοσιακά έγχορδα καθώς και DIY όργανα δικής του επινοήσης. Επιδιώκει τον πειραματισμό, τις αυτοσχεδιαστικές τεχνικές και τις συνεργασίες παντός είδους. Είναι μέλος των ΧΥSM και συνδημιουργός του συνεργατικού καλλιτεχνικού διδύμου των Extra-Conjugale. Τέλος είναι ο άνθρωπος πίσω από το SEBR, ένα γραφιστικό στούντιο που ειδικεύεται σε εικαστικές εκδόσεις. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο νότο της Γαλλίας.

Ορέστης Μπενέκας (Synthesizers, Loops): γεννήθηκε στα Ιωάννινα το 1984. Το 2002 βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη ως φοιτητής στο τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, παρακολουθώντας μαθήματα Σύνθεσης με τον Γεώργιο Κυριακάκη και Ηλεκτροακουστικής Μουσικής με τον Φίλιππο Θεοχαρίδη. Παράλληλα ασχολήθηκε με το τζαζ πιάνο παρακολουθώντας μαθήματα με τον Γρηγόρη Σημαδόπουλο. Από το 2012 ζει στην Αθήνα. Έχει συμμετάσχει σε διάφορα συγκροτήματα και projects, μεταξύ άλλων το ντουέτο Sun Tank, που συμμετείχε στο Deteriorate Sound Festival, καθώς και στο 24 στο τετράγωνο που πραγματοποιήθηκε στην Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών. Ως μουσικός-κιμπορντίστας έχει στο ενεργητικό του περισσότερες από 1.000 συναυλίες.

Στράτος Μπιχάκης (Data Sonification, Modular Synthesizer): μουσικός και

συνθέτης με έντονο ενδιαφέρον για την αισθητική, την κοινωνική και την τεχνολογική διάσταση της μουσικής πρακτικής. Κουβαλώντας την εμπειρία των συνηθισμένων μουσικών οργάνων και αντλώντας ιδέες από την παράδοση, αναπτύσσει το δικό του εκφραστικό σύστημα χρησιμοποιώντας κώδικα και αρθρωτούς συνθετητές (modular synthesizer). Ένα ανεκμετάλλετο πτυχίο τον έκανε να αναζητήσει τρόπους να εισάγει τους μηχανισμούς και τα μοτίβα της βιολογίας στο έργο του. Τον συναρπάζει η ποικιλομορφία και η οικονομία τόσο της φύσης, όσο και της ανθρώπινης δραστηριότητας. Ως δημιουργική του απελευθέρωση από την παρτιτούρα, καταφεύγει στις τεχνικές ηχητικής απεικόνισης δεδομένων (data sonification) και του βιομιμιτισμού (biomimicry) σε συνδυασμό με τις δυνατότητες διάδρασης με τις μηχανές και τους υπολογιστές.

Βασίλης Ντοκάκης (Ηλεκτρική Κιθάρα, Synthesizers, Ηλεκτρονικά): είναι γνωστός κυρίως μέσα από τα δύο project του No Clear Mind και Fleeting Sun. Ο βασικός τρόπος έκφρασής του είναι η ηλεκτρική κιθάρα την οποία και μεταμορφώνει με αρκετή real time επεξεργασία σε κάτι διαφορετικό κάθε φορά. Παράλληλα δημιουργεί drones και συνθετικά ηχοτόπια μέσω διάφορων synths που έχει αναπτύξει-προγραμματίσει τα τελευταία χρόνια δουλεύοντας ως παραγωγός.

Σταύρος Παργινός (Τσέλο): γεννήθηκε στην Αθήνα. Ξεκίνησε να παίζει μαντολίνο από παιδί. Αργότερα έγινε φυσικοθεραπευτής, ενώ ξεκίνησε να παίζει και βιολοντσέλο. Έπειτα από λίγο καιρό η φυσικοθεραπεία πήγε στα αζήτητα, η αγάπη του για τη μουσική όμως όχι. Παίζει όσο πιο πολύ μπορεί, σε ορχήστρες, σχήματα μουσικής δωματίου, θεατρικές και χορευτικές παραστάσεις, jazz, rock groups, παραδοσιακά, έντεχνα, tango σχήματα κ.α.

Στέλιος Ρωμαλιάδης (Φλάουτο): αποφάσισε να μάθει φλάουτο παρακολουθώντας μια συναυλία των Bustan Abraham στην τηλεόραση (χωρίς να έχει ιδέα ποιό ήταν εκείνο το συγκρότημα). Πρώτος του δάσκαλος ήταν το progressive rock, έπειτα όμως μπήκε στη ζωή του ο Stravinsky και τα πάντα άλλαξαν. Ξεκίνησε φλάουτο σε ωδείο πρώτα με την Χρυσή Κωνσταντοπούλου και μετά με τη Σοφία Μαυρογενίδου. Το 2011 ολοκληρώνοντας το δεύτερο άλμπουμ των Lüür στράφηκε προς τη σύνθεση με την πολύτιμη βοήθεια του Νίκου Παναγιωτάκη. Η γνωριμία του με τον τρομπετίστα Arve Henriksen τον έφερε σε επαφή με το ιαπωνικό πνευστό shakuhachi, που έκτοτε έχει επηρεάσει έντονα τον ήχο του στο φλάουτο.

Σοφία Σαρρή (Φωνητικά): μεγάλωσε στα Χανιά της Κρήτης όπου ξεκίνησε να ασχολείται με τη μουσική στα 16 της παίζοντας σε μια μέταλ μπάντα με άκρατο ενθουσιασμό. Ξεκινά να αυτοσχεδιάζει τακτικά με την κολεκτίβα των Paracrousis εκτονώνοντας την περιέργεια της για τα όρια της ανθρώπινης φωνής ενώ στη

συνέχεια ως μέλος των Night On Earth, κυκλοφορεί δύο δίσκους (stage/radio, second hand), και ενσωματώνεται στην αθηναϊκή indie και πειραματική σκηνή. Παράλληλα συμμετέχει σε μια πληθώρα μουσικών project δοκιμάζοντας τις δυνάμεις της ως performer, όπως η a cappella γυναικεία ομάδα, Σανάδες. Συνεργάζεται με τραγουδοποιούς της εγχώριας σκηνής και συμμετέχει σε γκρουπ και μουσικά σύνολα όπως οι Lüür και οι Borderline Syndrome. Το φθινόπωρο του 2016 αναμένεται να κυκλοφορήσει ο πρώτος της προσωπικός δίσκος με δικές της συνθέσεις.

Χρίστος Χονδρόπουλος (Τύμπανα, Κρουστά): ζει και παράγει μουσική στην Αθήνα. Ασχολείται με τα κρουστά και την ηλεκτρονική σύνθεση. Έκανε τις πρώτες του εμφανίσεις το 2010, σαν μέλος των XYSM. Το 2013 σε συνεργασία με το VM κυκλοφόρησε το mini LP 'Fingerpainting' για σόλο κρουστά, το οποίο επαναπροσδιόρισε τα δεδομένα της εγχώριας διασκογραφίας. Ακολούθησε η συνεργασία του με τους Acid Baby Jesus, μια από τις πλέον ενδιαφέρουσες αθηναϊκές μπάντες των τελευταίων χρόνων, καθώς και σόλο εμφανίσεις με εξαιρετικές κριτικές. Την περίοδο αυτή ολοκληρώνει την επόμενη μουσική εργασία του, αποσπάσματα της οποίας περιλαμβάνονται στο τελευταίο broadcast της Pan για τον NTS.

Πηγή: sixdogs.gr